

Glut

Test-beszéd

Bálint Norbert-László munkáihoz

„Ha mindarról beszélni akarunk, hogy mit jelent embernek lenni, akkor azt a testben találjuk meg.” (Cecily Brown)

Bálint Norbert-László fiatal, Erdélyből származott festőművész nemrég végezte el a Magyar Képzőművészeti Egyetemet Gaál József növendékeként. Néhány év alatt számos csoportos és egyéni kiállításon vett részt, most a Godot Galériában mutatja be munkáit *Délibáb* címen. Ha- és amennyibben - a cím az illúzióra, az idillre, vagy épp a dolgok fordítottjára vonatkozik, úgy a falakon látható művek csak másodlagosan idézik meg ezt az eszmét. Bálint Norbert-László mindenesetre fiatal kora ellenére per-

fekt festő. Iseri a festészet nyelvét, technikailag képzett, a választott realista figuratív világot elegánsan tárja elének. Művei szűk tematikai mezsgyét érintenek, elsősorban portrék és aktok, akt-torzók láthatóak a képeken. Van még néhány csoportképe is, ezek inkább melankolikus, szarkasztikus pillanatfelvételek, szintén igényes festőiséggel megoldva.

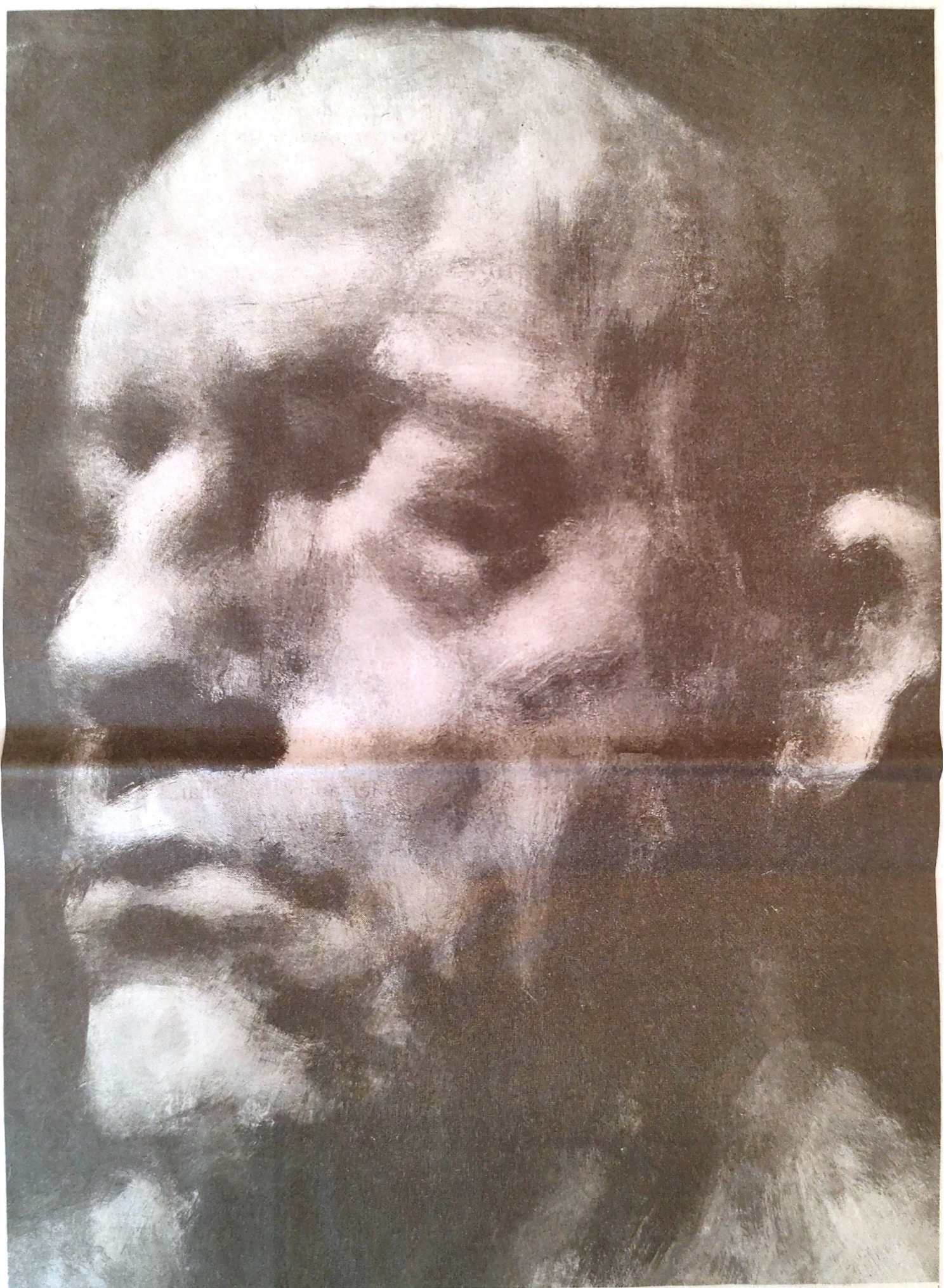
Tulajdonképpen itt be is fejeződhetne a kritika, ám érdemes a fiatal alkotó világfelfogásáról néhány gondolat erejéig megemlékezni. Úgy tű-

nik, hogy az emberi alak részletei, a vaskos, a testképét vállalni tudó férfi- és női torzók egyfajta geológiai, test-táj kutatásra ösztönzik a festőt. Mintha már túlnőne a pusztá ábrázoláson, de még a kritikai ábrázoláson is. Lucian Freud, Jenny Saville monumentális aktjainak bűvölete éppúgy megjelenik e kutatóterületen, mint Gaál József groteszk-ósi mitológikus Gólemei. Bálint Norbert-László festészete a testek változásának folyamatos felfedezése, folyamatos analízise, finom barna, rembrandti aranyumbrák és a Van Dyck-barnák színeiben. Belülről ragyogó alakfragmentumok szövik be ezt a narratívát. Semmi vonal, semmi kontúr, pusztán maga a forma, ami ott lebeg e vásznon. Látszólag drámai e beszéd, ám hosszabban tanulmányozva érzéki és „emberi - túlságosan is emberi”. Bálint Norbert-László úgy foglalkozik az emberi testtel, mint más a drapériával, a fákkal vagy a gyümölcsökkel. Anyagként: élő, mozgó, változó, vibráló anyagot lát a férfi és női alakokban, aktokban. Technikájának segítségével egészen a szövetekig hatolunk képei által az emberi testben. Lucian Freud mondta: „Azt akarom, hogy a festék úgy működjön, mint a hús.” Mintha szó szerint ezt az elképzelést, ezt a kíváncsiságot (és kíváncsiságot) valósítaná meg Bálint Norbert-László is. A „festék aktuusa” egyben a festés aktuusa is, és megszólít, beszél a test nyelvén hozzánk.

Ettől válik ez a kiállítás, ennek a fiatal, pályája elején járó alkotónak a tárgyalta előbbre mutatóvá, mint azt első, felületes ránézésre gondolnánk. Van érzéke az emberi létezés, az anyagi létezés legfontosabb részének, a testnek a megismeréséhez, megmutatásához, elemzéséhez.

Igaz ez portréira is, de leginkább mégis az alakok, a részleteikben is teljesnek mutakozó figurák ábrázolása a fontos momentum. „A Kép az, amely egy szellemi és érzelmi eszme komplexumot az idő egy pillanatába sűrítve jelenít meg” - írja Ezra Pound. Itt, e kiállításon az idő egy pillanata látható, s ebbe a pillanatba sűrítve az ember, a maga csupasz védtelenségében, kiszolgáltatottságában.

Sinkó István

Bálint Norbert-László: Hiány

Bálint Norbert-László: Hasadás

Bálint Norbert-László: Bátorság

Bálint Norbert-László: Nem nyugszom, amíg el nem felejttem

Bálint Norbert-László: Dominion

Bálint Norbert-László: A végén csak nevetni tudunk rajta II., III.

Bálint Norbert-László: Exploit II.

Bálint Norbert-László: Delirium

Bálint Norbert-László: A napokat számolva